

Erasmus+

Egy munkanapom a németországi szakmai gyakorlaton

A munkahelyem **Eisenach** nevű városban volt.

Az üzlet pontos neve **Nahkauf Jörg Pfanstiel**.

A bolt két nagyobb épületből áll. Az egyikben italokat kínálnak, a másik épületben húspult,

pékség és maga az élelmiszerbolt található.

Egy átlagos napom úgy kezdődött, hogy amint beértem, legelőször köszöntem az ottani dolgozóknak. A következő tennivalóm az volt, hogy átöltöztem a munkaruhámba. A műszakot úgy kezdtem, hogy összegyűjtöttem az üres dobozokat egy kosárba. Amikor ezzel végeztem, bevittem ezeket a raktárba, és átpakoltam a papírgyűjtőbe.

Délelőtt szoktak érkezni a tisztítószerek és egyéb tisztálkodási szerek. Ezeket a főnök vette át. Lerakodás után feltöltöttük a polcokat. A kimaradt árukat visszavittük a raktárba, és átrakodtuk egy üres polcra. Dél körül érkezett meg a kenyérszállítmány. Körülbelül 20 fajta (vajás, félbarna, teljes kiőrlésű stb.) csomagolt kenyér érkezik napi szinten a boltba. A következő tennivaló az volt, hogy egy kosárba összegyűjtöttük azokat az árucikkeket, amelyeknek hamarosan lejárt volna a szavatosságuk. Ezek a termékek ott 30%-os leárazás után kerülnek forgalomba.

Amint ezzel végeztünk, tartottam Mónival egy 30 perces szünetet. Ekkor ebédeltünk. Általában a pékségben vettünk szendvicset vagy valamilyen pékárut.

Ezután visszatértünk a munkába. Megkérdeztem, hogy mit tudok segíteni. A munkatársaim nagyon segítőkészek voltak. Amikor nem értettem valamit, azt javasolták, próbáljam elmutogatni vagy lefordítani egy erre alkalmas programmal. Délután három és fél öt között megérkezett a következő szállítmány, a fagyasztott és a fűtős termékek. Ezeknek a kipakolása több időt vesz igénybe, mint más termékeké. Ez általában 18:30-ig is eltartott. Amikor mindennel elkészültünk, átöltöztem, majd távozás előtt elkészöntem a dolgozóktól.

Varga Erzsébet Ibolya 10.a o.

Egy munkahelyi napom Németországban

A bolt, ahol dolgoztam, két épületből áll. Az egyik az, ahol az italok vannak, a másik az élelmiszereké. Általában 10 órakor kezdődött a munka. Mikor beértem a munkahelyre, odamentem egy másik dolgozóhoz, hogy elkérjem a „pihenő” hely kulcsát. Miután ez megvolt, bementem, levettem a kabátom, és felvettem az ottani piros ingemet, átvettem a cipőmet.

Mikor kiérkeztem, mivel nem értettünk szót, Google fordító segítségével kommunikáltunk. Elmondták, hogy a nap során érkezett szállítmányt ellenőrizzem - egy szkennel segítségével, hogy megvan-e minden. Közben vittem a helyére, amit tudtam. Ha nem találtam valamit, segítettek a munkatársaim, akik nagyon kedvesek és segítőkészek voltak. Miután kipakoltam, visszavittem a kocsikat a raktárba, és szétválogattam a közben felgyülemlett szemetet. Külön szedtem a kartont, és külön raktam a műanyagot. Miután ezzel elkészültem, elrendeztem a polcokat. Előre húzgáltam az italokat, vagy ha már csak 3-4 db innivaló volt egy zsugorban, akkor kiszedem a műanyagból.

Németországban nagyon komolyan veszik az újra hasznosítást. A boltban van egy gép, amibe ha bedobják a petpalackot, amit újra lehet hasznosítani, pénzt kapnak vissza. Ezek az üvegek általában hátra mennek a raktárba, ahol egy futószalaghoz hasonló szerkezeten mennek végig. Erről lepakoltuk, majd tovább csoportosítottuk őket.

Ezután, ha nem volt egyéb munka, általában körbejártam a boltot néhányszor, és megnéztem, milyen termékek vannak, hogy alaposan ismerjem őket. Az ismerkedős séta után elmentem Ibolyával ebédelni, mert szerencsére az élelmiszeres épületben volt egy pékség, ahol tudtunk venni szendvicset. Többször előfordult, hogy Ibolyakéhoz késői időpontban érkezett szállítmány. Ilyenkor átküldtek segíteni kipakolni az árut.

Tőkés Mónika 10.a o.